

slancev, ki bodo za novo vojaško postavo. Iz tega namena je cesar sedaj v tem, sedaj v onem kraju, kjer govori za-njo. Mi skorej nimamo več dvoma, da se mu to posreči. Ali pa bode ta postava za Nemce sreča? Po naših mislih ne bode sreča ne za Nemčijo, pa tudi ne za Avstrijo, kajti prej ali slej dobimo tudi mi enako postavo — enake stroške.

Rusija. Car Aleksander III. je bil več dni v Moskvi in tukaj so ga slavili več, kakor jim je more biti slo iz srca. Moskva leži na poljski zemlji, je nje glavno mesto in kakor je znano, Poljaki ne marajo veliko za Ruse. — Tepež je po volji carja poslednjemu tudi pri kaznjencih na konci in je ostra zapoved zoper njega.

Bolgarija. Sobranje je dokončalo svoje delovanje v Tirnovi. Knez Ferdinand je sklenil sobranje ali državni zbor slovesno ter je izrekel svojo hvalo poslancem, češ, da so delovali za dom, za pravice mlade kneževine. Nekaj primanjkljaja pa je tudi že v kasah te države.

Srbija. Mladi kralj Aleksander je ukazal, da naj eden polk vojaštva nosi ime kraljice, njegove matere Natalije. Otroška ljubezen je lepa tudi pri kralji! — Minister dr. Dokič je dobil najvišje odlikovanje: beli orel. —

Turčija. Miriditi, roparsko ljudstvo, so drli te dni v Črno goro ter so se sprijeli s kmeti, ki so branili svoje imetje, do krvi, potem pa so jo naglo popihali v svoj brlog.

Afrika. General Dodds, tisti, ki je ugnal Dahomejce, biva sedaj v Parizu, pa je republikanec na poti, ker se bojijo, da ga ljudstvo kje ne tirja za predsednika republike. To pa je celo lahko, da še pride do tega.

Amerika. Cesar »nebeškega kraljestva« t. j. kitajski je prišel z republiko »združenih držav« na vs križje. V teh državah namreč ne marajo več kitajskih delavcev in jih zato ne pustijo več prek meje. Cesar pa se grozi sedaj, da prežene iz svoje države vse tujce, posebno iz Amerike. To utegne pomagati.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Postala sta torej pri zidu čakajoč komisarja; med tem pa ju je obdajal hrup neznanega, velikega mesta. Nikoli se nista videla kaj takega. Ulice so bile ravne in široke, a po njih se je gnetlo toliko ljudij, kakor ob semnju; sredi kočije, jezdec in železna cesta, po kateri so mule vlekli vozove. Okrog je donela čudna, neznana govornica; razlegal se je krik delavcev in prodajalcev. Vsak hip so se porivali čisto črni ljudje, velikih kodrastih glav. Pri pogledu teh črncev sta se Lovrenc in Micka pokrižala pobožno. Nekako čudno se jima je zdelo to mesto: tako šumno in polno hrupa in upitja človeškega! Vsi so ondi tekli tako naglo, kakor bi gonili koga, ali pa utekali pred kom; vrh tega je migljalo ljudstva, kakor mravelj. Kako čudni so obrazi! Tu črni, tam zelenožolti, ondi rudečkasti.

Tako mine ura za uro; Lovrenc in Micka sta pa čakala komisarja. Ljudje so hodili mimo, ne da bi se ozrli na njiju. Ondi se ne čudijo nikomu. Zopet mine ura. Kmetski život je potrpežljiv; vendar se jima začne nekaj težkega delati na duši. Samotno jima je bilo na ladiji, hudo in strašno sredi tujih ljudij in vodne pustinja. Molila sta, da bi ju Bog srečno prevodil, kakor zablajena otroka čez morske vode. Mislila sta si, da se konča njiju nadloga brž, ko stopita na kopno. No sedaj

sta se pripeljala; bila sta sredi velikega mesta; ali v tem mestu, v tem hrupu človeškem sta se čutila še bolj osamela, kakor na ladiji.

Komisar ni prišel. Kaj počneta, če sploh ne pride, če ju je Lah zapeljal?

Zadržteli sta od strahu pri tej misli ubogi kmetski srca. Kaj počneta? Naravnost — pogineta. Zopet odbijejo ure mestne. Mračilo se je na svetu. Živost je prenehala v pristanišču; po ulicah so prižigali svetilke; razplamenelo je po vsem mestu. Polagoma se nasip izprazni. Ona sta pa čakala. Naposled se stori noč, in v pristanišču je vse tiho. Včasih le so dimniki parnikov bruhnili iskre, ki so ugasnile v temi; ali pa je valovje zapljuskalo ob kameneni nasip. Včasih se je razlegala pesmica pijanega mornarja, vračajočega se na ladijo. Ona sta pa čakala.

Če tudi bi ne hotela čakati, kam bi pa šla, kaj bi počela, kam bi se obrnila, kam bi položila trudno glavo? Oh komisar ni prišel in ne pride, ker takih komisarjev sploh ni!

Lah je bil agent društva za izselnike; dobival je odstotke za vsakega človeka, katerega je zvodil čez morje; za drugo pa se ni zmenil.

Lovrencu se je zdelo, da ga tlači neka silna teža k zemlji, da visi morda gnev božji nad njim.

Čakal je in čakal, molče, kakor le kmet čakati more; naposled izpregovori Micka:

»Oče!«

»Tiho! Ni milosrčnosti v tem mestu.«

»Vrniva se v Bistrice...«

»Idi, vtopi se...«

»Bože, Bože!« šepetala je tiho Micka.

Lovrenca se poloti žaloba.

»Sirota, ubožica!... Da bi se vsaj tebe usmili Bog...« Ali ni ga več čula. Naslonila je glavo na steno in zatisnila oči. Prišle so sanje, pretrgane, težke, blodeče.

(Dalje prih.)

Šmešnica. V Chicagu je odbor imovitih žen, ki si daje posla pri razstavi. Na čelu tega odbora je gospa Palmer; te dni pa so se ji zamerile tovarišice in takoj skliče zbor, da v njem odloži predsedništvo. To jim ona torej naznani in se — zjoče. Za-njo izpregovori gospa Lyons ter predlaga, naj se izreče predsednici zahvala in se — zjoče. Gospa Hooter se vzdigne ter ugovarja zoper razvado, da se predsednici preveč očituje in se — zjoče. Nazadnje se pa glasuje, ali se naj izreče predsednici zahvala. Predlog se vsprejme soglasno in vse vdeležnice se — zjočejo.

Razne stvari.

(C. kr. namestnik) baron Kübeck je bil zadnji četrtek v Mariboru ter si je uglel novo poslopje c. kr. gimnazije in je obiskal ob enem tudi deško mestno šolo. Popoldne pa je obiskal mil. knezoškofa ter se je zvečer vrnil v Gradec.

(Odbor) »Slov. Matic« ima v soboto, dne 3. junija ob petih popoldne sejo v pisarniških prostorih Matičine hiše na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani. Na dnevnem redu je med drugim poročilo odseka za preuredbo društvenih pravil.

(Umrli) je č. g. župnik Jan. Kraner na Kapli pri Arvežu dne 27. majnika t. l., doma od Sv. Ané na Krembergu, v 51. letu svoje starosti, po kratki, sila mučni boleznini. Naj počiva v miru blago srce bogoljubnega duhovnega pastirja!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval č. g. Franc Cerjak, kaplan pri Sv. Benediktu v slov. goricah, 5 in neimenovana oseba 2 gold.

(Star denar.) Pri popravljanju plota na nekem vrtu so našli v Žalci lonec srebrnega denarja iz 13. stoletja.

(Strela.) Dne 17. maja je ubila strela Franca Resca, 30 let starega hlapca pri Sv. Rupertu nad Laškim trgom.

(Igra.) Dne 22. maja sta se v Polah pri Trbovljah lovila otroka France Zevnik in Jože Kostanjevec okoli premogovih jam, v tem pa je zdrknil prvi deček v 28 m. globoki rov ter se je pri priči ubil.

(Učiteljstvo.) V sredo, dne 24. maja so pokopali pri Sv. Ožbaltu ob Dravi Martina Pristernik, tamošnjega nadučitelja. Pristernik je deloval celih 44 let na tamošnji šoli ter so torej blizu vsi prebivalci, kar jih sedaj živi v tej župniji, hodili k njemu v šolo.

(Srebro.) Starega srebra, v tolarjih in dvajseticah, je bilo za 8 milijonov goldinarjev med ljudmi. Iz tega srebra pa se kuje sedaj novi denar, posebno se nove krone.

(Nesreče.) V Muri sta utonila dne 27. maja konja J. Skuhala na Grilavi; pri prevažanju čez reko v Veržeji sta skočila z vozom vred z broda in takoj v valovih spreminola; žrebe se je rešilo iz vode; našli so sicer še tisti dan voz in konje, ter jih izvlekli na suho. Konji bi se pač morali vselej na brodu izpreči, in mnogo nesreč bi se s tem odvrnilo.

(V posnemanje.) V Gradec pobegnil je najhujši »Nemec« iz Veržeja, Lovrenc Šonaja. Ker ni mogel zatreti bralnega društva, prodal je na svojo jezo hišo in zemljišča, ter se preselil med Nemce s svojo »ledrno« kapo vred. Nemčurji nasledujte ga!

(Društvo) učiteljev v Ptujskem okraju priredi dne 8. junija svoje zborovanje pri Sv. Marjeti nižje Ptujca. Zborovanje bode v solskem poslopju, skupno kosilo pa pri trgovci J. Miklu.

(Nesreča ali ka-li.) V soboto je prišel Franc Ulrich, c. kr. notar v Mariboru, pri Wildonu pod železnični vlak ter mu je odtrgalo zgornji del glave in desno

roko. Ker je bil v silnih dolgéh, gre govorica po mestu, da mož ni po nesreči prišel pod vlak, ljudje pa, kateri so ga poznali, ugovarjajo tej govorici.

(Prepoved.) C. kr. okr. glavarnstvo v Beljaku ne dovoli »Slov. sokolu« v Ljubljani, da pride dne 4. junija v Podravlje na Koroškem, češ, da pride tisti dan več nemških društev, tje in se je torej bati, da nastane kaka rabuka. To bi že bilo mogoče!

(Tatvina.) Iz mestnega ribnika v Mariboru so tatje ukradli pet velikih rac in »društvo za olepševanje mesta« obeta sedaj 10 gl. njemu, ki mu poizvé za tatove.

(Šulverein.) Pri Šentilji v Slov. goricah imajo podružnico nemškega šulvereina, ali ona ima brž v mošnji sušico, kajti niti krajcarja neki ne dobi od nje šulverein, če prav v časih potrka pri njej za denar, ali pa si kje podružnica sama nabéra zaklad?

(Kje je?) C. kr. okr. sodnija v Celji išče hlapca Antona Mohorka. Doma je iz Dolene pri Ptuj, v zadnjem času pa je bil za hlapca pri Formacherji v Slov. Bistrici.

(Berač.) V Glagovem brodu pri Artičah je umrl berač, kacih 50 let star, lani v noči 12. novembra, a ne znajo, kako mu je bilo ime pa tudi ne, odkod je bil.

(Rodoljubje.) Gospod Franc Bezget, lesotržec na Prihovi, je daroval prvi dve kroni za društvo sv. Cirila in Metoda.

(Krstna imena.) Največ ljudij je v naši državi krščenih na imena Franc, Janez, Jožef, Karel, Anton, Leopold in Vaclav — Ana, Marija, Terezija in Liza. Francev je 1,834.700, Janezov 1,384.000, Jožefov 1,085.000, Karlov 830.000, Antonov 620.000 — An pa je 1,780.000, Marij 1,652.000, Terezij 1,260.000 in Liz 870.000.

Loterijne številke.

Trst 27. maja 1893:	47, 72, 45, 75, 59
Linc	34, 30, 21, 14, 9

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgom in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike

razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5letnemu poročstvu

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom dovoli se plačevanje v rokih. Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 4

Naznanilo.

Posojilnica v Slatini bo imela

11. junija ob 3. popoldan

v navadnem prostoru pri Sv. Križu h. št. 1 svoj občni zbor.

Vspored:

- I. Predlaganje letnega računa;
- II. Volitev odbora;
- III. Nasveti.

Odbor.

Tečaj za zeleno požlahtnenje trte.

Od 12. do 17. junija vrši se na Borlu pri Ptuj in od 19. do 24. junija v Pišecah pri Brežicah v tamošnjih deželnih trsnicah viničarski tečaj,

pri katerem imajo deležniki priliko pred vsem zeleno požlahtnenje trsa in druga ameriansko trto zadevajoča dela praktično si prisvojiti. Dotičnega poduka se sme vsakdo brezplačno udeležiti. Po tem tečaju za požlahtnenje trsa vrši se tekmovalni tečaj in dobijo taki deležniki, kateri dokazati zamorejo, da so njihovi trsi v rastu napredovali, spričevalo in tudi premije.

Gradec, dne 16. maja 1893.

1-2

Od štaj. dež. odbora.

Zahvala.

O prežalostni izgubi ljubljenega nam soproga, oziroma očeta in tasta, gospoda

Tomaža Seinkovič-a,

tržana v Središču,

došlo nam je z vseh strani jako mnogo dokazov iskrenega sožalovanja, kateri so nam bili v dneh prebriske žalosti tešilo in tolažba. Ker nam ni mogoče zahvaliti se vsakemu posebej, izrekamo tem potom vsem, ki so nam ustno ali pismeno izražili svoje sočutje, najprisrčnejšo zahvalo. Zlasti pa se zahvaljujemo prečastitej duhovščini — domačej in tujej — za tako mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, nadalje slavnemu občinskemu zastopu Središkemu, krajnemu solskemu svetu, ognjegasnemu društvu Središkemu in Ormoškemu za podarjene vence in za udeležbo pri pogrebu, gosp. J. Kolariču za nagrobni govor ter cenj. učiteljstvu, ki je blagovolilo s solsko mladino spremljati svojega načelnika k večnemu počitku.

Sploh pa bodi vsem, ki so od blizu in daleč prihтели skazati zadnjo čast in ljubezen predragemu pokojniku izrečena na tem mestu s prisrčnim »Bog plati!« najiskrenejša zahvala.

V Središču, dne 28. maja 1893.

Žalujoči ostali.